

sayı eksi on - temmuz

paha biçilemez

fütursuz

fanzin

||

ralulofed ucnunos

sonuncu defolular

müşkülpesent taraflarınıza taraf
olmaya geliyoruz

yazdığınız yazdığınızı sandığınız
ve adına yeraltı dediğiniz
fanzinlerin sayfaları kadar
inceltmeye geliyoruz ruhlarınızı

ruh demişken

ruhunuz yeraltına musalla taşı bile olamayacak kadar kaliteli
yeraltından değil madenin keşfedilmediği işlenmeye yüz tuttuğu
münferit diplerden geliyoruz

binevâ küflü yazılarınıza zeytinyağı dökmeye
geliyoruz

çoğunluğumuza azınlık katmaya yeki değil hiçliği saymayı
unutarak geliyoruz

sırtımızdan düşen bin parçayla geliyoruz

merdivenleri çamurlu ayaklarıyla tırmanmayı topluma biat etmiş
rutubetli kafaların nemli sözlerine tapan onu yaşantı öncülü
sayan varsayımlarınızı varlığınıza armağan etmeye geliyoruz

peki niye yazıyoruz

iyiyi rahatsız etmek kötüyü haklı kılmak için yazıyoruz yok
etmek çok etmek için yazıyoruz

iğrençliğin değerine değer katmak klişeleri yıkmak bombalamak
için yazıyoruz

yeni yeraltı edebiyatını inşa etmek için sözü ve dinamitleri
ortak vakitte fitillemek için yazıyoruz yıkmak ve yerine
yenisini koymak için

bozmak dağıtmak çürütmek için yazıyoruz

çıkın şu aralıktan görmüyor musunuz

yazıyoruz

neyse defolu öncüllerimiz

kuralsızlığı demirbaş kural kabul eder
güzelliğin sadelikte gizlendiğini düşünür
büyük harfi dışlar bünyesinde barındırmaz
sonuncusu olan bu ebedi topluluk bugüne ve yarına tepki
düne olan saygısıyla saygı duyulmayı bekler
sonuncu defolu okunduğunda kendini bulan herkesindir
ölçsüzlüğü öncül kılar kafiyeyi duyguda besler
şair anlatılanı değil anlayanını hedefler
soyut nesnelere canlılık katar
kendinden bir şeyler barındırdığını düşündüğü her konu
hakkında mutlaka bir söylemi vardır

peki neden sonuncu defolular

her zaman söylediğimiz ve söyleyeceğimiz gibi sonuncu defoluyu
sonuncu defolu yapan geçmişe tepki değil saygı günümüzde
şairliğin adını kirletmiş kimlik şairlere dur demeye geldik ve
hatta kimliksizlere kimlik kazandırmaya çivisi çıkmış dünyanın
defosunu yapmaya geldik içimize attığımız yutkunduğumuz yırtık
cümlelerimize yaptığımız defoları anlatan ve katili olduğumuz
harflerin anısına kurulan bu ebedi hareketin özgür düşünebilen
kimselere ihtiyacı vardır bizim değil sözün özü bu akım onu
üstlenen sırtlayan herkesindir şimdilik bu kadar yeterli en
kısa zamanda buluşabilmek dileğiyle

güneş doğuyor
kadın
giyiniyor gülümsüyor ve insanlarla tokalaşıyor
akşam oluyor
parıltılara bürünüyor şarap içiyor ve dans ediyor
gece oluyor
yapayalnız kalıyor ve yazıyor
güneş doğuyor
kadın yazdıklarını sürekli saklıyor

anlaşılmak için yazmaya başlamışken
bilinmemek için saklanıyorum
ama bugün soyunuyorum
hava biraz serin
içim biraz çürük
bedenimdeki kesiklere bakıyorum
yuvarlak yanıklarına dokunuyorum
ve zihnimde göremediğim onca yara izini düşünüyorum
merhaba
ben lotus
ellerime bakarsanız beni bulabilirsiniz
merhaba
peki ben sizi nasıl bulabilirim

güneşi tuttum yüzüme çarpmasın diye
düşledim bir balığın pulsuz yüzünü
süzgeçleri kelebeğin kanadı
gözleri kadehimdeki pırıltının saydamlığı
çekincesi sevdiğim kadın

güneşi tuttum sana çarpmasın diye
düşledim bir papatyada karanlıklar diyarının kraliçesini
gözleri karanlığın baş tacı

ayı bekledim asilliği suratımı örtsün diye
düşledim bir kadının içinde çiçekleri
başının üstünde melekleri
kollarının yanında kepenkleri

ege yalavaç

kendine çiçek denmesine kızan kadın
hangi papatyanın o güzel kokusu var teninde
onun beyaz yaprakları kadar beyaz mı ruhun
bir gelinciğinki gibi zarif mi senin belin de
hafif esen rüzgarda çiçekler gibi dans edebiliyor musun sen
hadi söyle bana
kelebekler konuyor mu senin de üzerine
arılar polenler alıp senden başka çiçeklere can veriyor mu
hangi çiçekten daha zarıfsın sen
ağzında küfürden başka ne var
şiiir mi
serenat mı
çiçekler makyaj yapmadan karşılarlar doğan güneşi
zira ihtiyaçları da yoktur onlar doğal güzellerdir
hangi çiçekten daha güzelsin söyle bana
elbette ki güzelsin
kokun hoştur belki ama kendini kaf dağının tepesine koyma
zira öyle bir dağ da yoktur aslında
kibirleşme boş yere
güzel iken ahlakınla
çirkinleşme kibrinle

onlar gibi

yüksek bir tepe bulmalıyım kendime
sizin gibi bakmalıyım hayata
umursamadan ağırlaşmadan yitip gitmeliyim bende
sonra bir bank bulup oturmalı
yüz binlerce insanın geçtiği sokaklardan geçmeli
herkesin okuduğu kitaplardan almalı
eksiltmeliyim yüreğimi tıpkı onlar gibi
bir kadın sevmeliyim bende
bağışlamalıyım gençliğimi hibesine
sonra dalmalıyım ütopyamın derin uykusuna
içi boş ceviz gibi olmalı düşüncelerimiz
kapatmalıyım gözlerimi
kanmalıyım insanlara bende onlar gibi
kandırmalıyım
işimin düştüğü kadar kelime kurmalıyım mesela
katillere kahpelere göz yummalıyım
sakin olup emekli taklidi yapmalıyım belki
kimsenin hatırlamayacağı bir diyar bulup
gömmeliyim insaniyetimi
yalnız kalmadan

devrim

hala karşımda kahve içiyorsun
ben seni izlerken gülümsüyorum
belki hayatın fuzuli bir yansımasıdır
kafamızda ki ütöpik güzellik
hala karşımda kahve içiyorsun
seni izlemem pragmatik kişiliğimden
gülümsüyorum çünkü
hoşuma gidiyorsun
ve sen sekürleştiriyorsun beni
kahvem soğur ben seni sevmeye devam ederim
seni seviyorum
bu bir anarşi değil devrimdir
evet seni seviyorum ve bu bir sır değil

hüseyin ilhan

gökyüzünden yastık yap bana

bugün parmaklarımı kestim
evet sağ baş
sol işaret parmağımı
eski bir çay ocağında
eski bir çay bardağı ile kestim
canım çok yandı
bugün parmaklarımı kestim
eski bir çay ocağında
beğenmedin mi
eski bir çay bardağı ile
eski bir bardaktan çay içenlerin canı yandı
herkes durup baktı
ben peçete sardım
kan durmadı
acı
acı ruhun fiyakasıdır der üstad
ne mutlu
ne mutlu ki fiyakalı bir ruhum oldu artık benimde
bugün parmaklarımı kestim
evet bardak elimde kırıldı
sarsana parmaklarımı ya da
ya da sarma yalnızca
gökyüzünden yastık yap bana

öylesine

düşün şimdi
bütün derdi tasayı bırak
yol ver sen hayat devam etsin olağan akışına
sen sıradışılığa dön yüzünü
kuşlar uçmasın yüzsün mesela
balıklara kanat tak
hem nasıl nefes alıyorlar ki su altında
ağaçların kökünü gökyüzüne bağla
hepsi birer uçan balon olsun
yerçekimi tersine dönsün
hoş
bana bütün çekimler sen
neyse o ayrı mesele
zaman tersine aksın boyuna
gün battığında gün aydı desin insanlar birbirine

şimdi dur
anladın mı
varlığının

hayata

bakışıma

etkisini

deneme

bir kıvılcım
hayır alev
ne fark ediyor
hangisi hangisinden besleniyor bilemiyorum şu an
bildiğim tek şey ziyadesiyle korkmakla birlikte seyrine
doyamayışım
tutku da bu oluyor sanırım hükmedilemeyen bir arzu
beraberinde had safhada kaygı
konuşabilse çok şey anlatacak durumunun mükemmel örneğiyim
gece yarısı ansızın kalp atışımı hızlandıran kelimeleri
birbirine dolandıran bir garip hissiyat içerisindeyim
hayaller
hayatlar mevzuu
kafamda tonlarca cevapsız soru
bugün milat bu an hatta
yaratacağım
ne zaman nasıl ne
en ufak bir fikrim olmaksızın öyle derinden
kim bilir ilk satırlarım yahut ön sözüm ola
heves boyutunda kalması ihtimalinden ödüm kopuyor
zira hedef desem yok o başka
sanki medet bir yakarış haykırış

ludovico eunaudi - fly

mektup

bizler
biz gibiler
günün en cıvıl saatinde
unuttuk mandalina ağaçlarını
ekmek derdine düştük
anlamadık mal mülk sevdasına
gülerler adama yeminle

sevgili anacağım
antalyadan yazıyorum
yakındır geleceğim

ufuk türkyılmaz

korkaklık mı

bir adamın nefes almayı bırakması kadar

cesaret gerektiren bir şey var mı

her adımda ulaşamayacağı şeylere gitmek kadar yiğitçe ve heyecanlı kim aradı ki onlardan başka mutlu olmayı

her nefrette biraz daha cesaretlendiler

gördüler

her nefeste bir adım daha gördüler yaşamayı

korkanlara karşı yaşamaktan elleriyle verdiler nefretlerini tek bir hareketle

daha cesurca ne var ki yaşamdan vazgeçmekten

söyle

söyle bana gecenin karanlığından bile daha aydınlık umut dolu olan ölümden yana olmayı hangi yiğit seçti

hangi korkaklar karşı geldi bana

bir gün kuzgunlar geldiğinde hangisi hak vermeyecek cesur olana

ve en basiti sen ne zaman bir kuzgun olacaksın yaşamı öğrenip yaşamak kadar basit bir şeyi karmaşık olana tercih edenler duyun sesimi

ben her zaman buradayım tüm cesaretimle ve hiç bir zaman göremeyeceksiniz beni mutluluğunuzu görebildiğiniz gibi benim nefretimi

ancak anlayınca gerçeği dökülecek ağzınızdan şu iki kelime ve götürecektir sizi sonsuz yaşama en azametli duygularınızla

ben yaşıyorum

minik

alnımdaki yazı

han da kayısı

toplar

diğer yarım kampta

der bu sakat oynar

dıhh

susmam üzerine

şimdi ne bu okuduğunuz yazı sizin hayatınızı değiştirecek bir yazı

ne de ben öyle bir yazarım

hem aramızda kalsın ama eğer bir yazı ile değişebiliyorsa zaten hayatınız

siz siktir edin o hayatı

zaten oksijen sıkıntımız da var

ama buradan sesleniyorum sana

eyyy söz gümüş ise sükût altındır diyen hergele

kin tutmak aslında çok huyum değildir ama senden alacağım var ulan

ben daha çocuktum babamdan almıştım bu öğüdü

çok her şeye karışmamam lazımmış

söylediklerin doğru olsa bile insanlar çok umursamazmış

hem atalarımız bile söylemiş falan

benimki de pezevenklik ya işte ilk defa tuttum babamı dinledim o gün

dedim mantıklı konuştu vardır bi bildiği

önce ortamlarda sessizleşmeye başladım

e o zaman da canım sıkılıyordu ben de insanları incelemeye koyuldum

onların anlattıkları ve konuştukları değildi artık önemli olan

önemli olan tek şey benim gözlemlerim ile beynimde kurduğum dünya idi

başlarda o kadar zevkli geldi ki bu bana

dedim harbiden altınmış bu susmak

ama kapitalizme ait olan her boktan şey gibi altın diye bahsedilen şeyin de hayatımı mahvedeceğini bilemedim o anlarda

önce nazım dizeleri ile sevdiğim bir kadın vardı

tavanı kadar sokağın

dibi kadar cehennemim

terk etti beni

böyle yazarken sadece elini titreten bir kelime bu

ama yemin ederim onun ağzından çıkarken bir insanın bütün hayallerini yıkabilecek kadar kuvvetliydi

hüznüm isyanım oldu

kulaklarım uğuldar oldu

herkes bir şeyler konuşur oldu da ben sadece susabildim dinlemek yetmiyor

şarkı söylemek istiyorum diyen nazıma inat sustum

babam evden attı beni sonra

ya bir insan kendi sözünü dinlemesin diye evden atar mı çocuğunu benim ki attı

konuşana kadar da gelme sakın dedi

ama anlamıyordu ki işte

ben bütün güzel şeyleri söylettirebilme ihtimalim tarafından terk edilmişim ve artık çok sessizdim

daha çok sustum bende o zaman

herkes her şey beni terk edene kadar sustum

eyyy söz gümüş ise sükût altındır diyen yavşak dinle beni

o kadar çok sustum ki ben bir sürü altınım oldu

öyle bir sesim çıkmadı ki sesimi unuttum

eğer gitme diyebilseydim

yapma baba deseysen

belki fakir olurdu ama mutlu olurdu

senden alacağım var ulan

kocaman bir hayat borcun var bana

şimdi sana da bir şeyler söylemek gerekirse değerli okur

her zaman sesin gür çıksın

ne olursa olsun susturmasın seni hiç bir şey
belki çok altının olmaz ama emin ol ne pişman olursun ne de
mutsuz
hem benim çok altınım oldu da ne oldu
kendime ne bir sevgili alabildim onlarla
ne yeni bir baba
hem sakın unutma
eski bir romanda da dediği gibi
kaybedenlerin önce sesi kısılır
hadi bir sigara içelim

harun enes çoban

hayat kurtarışı

hayat için
biraz geç
bir o kadar da erken
hayat
bir kaleci
ölüm ise
tutamadığı gol belki
yatan hayaller
ve hayatlar
kupon deyil
kupondan fazlasılar
gerçekten bahsediyorum
kağıtlardan deyil
bir yaz günüydü
herkes mutluydu
peki kaleci
hayattan burun yiyordu
kum saha
golden fazla
yatanlar çirkef
atanlar
herkesten atarlı

eser ve çocuk

çocuklarımızı bizden oldukları için severiz
etlerine etimiz kemiklerine kemiğimiz deriz
ama bizim de dünyaya getirdiğimiz daha başka şeyler var ki hiç
de çocuklarımızdan aşağı kalmaz
ruhumuzun kafamızın bilgimizin doğurduğu çocuklar bedenimizden
daha yüksek bir yanımızın meyvalarıdır
ve daha çok bizdendirler
biz bu çocukların hem anaları hem babalarıyız
bunlar iyi şeylerse bize daha fazla değer daha fazla şeref
getirirler
çünkü öteki çocuklarımızın değerleri bizden çok
kendilerinininkidir
bizim onlardaki payımız pek sudandır
berikilerinse bütün güzellikleri bütün incelikleri bütün
olgunlukları bizimdir
böyle oldukları için de bize daha yakın daha bağlıdırlar

augustustan ya çocuklarını ya da bizleri bu kadar beslemiş
yazılarını gömmesi istenseydi çocuklarını gömerdi
gömmese günah işlemiş olurdu
vallahi bilmem ama ben musalardan olacak güzel bir çocuğumu
karımdan olacak bir çocuktan daha çok severdim sanıyorum

michael de montaigne

Őir yazın

yazinyollayin@gmail.com

veya

@futursuzfanzin